

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice šte. 15. — Zurednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inserati: Šeststopna petit-vrata 4 kr., pri večkratnem ponavljanju daje se popust. — Velja za Ljubljano v upravnishvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom velja mesečno 9 kr. več. Po pošti velja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gld., za četrt leta 2 gld. 60 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 85.

V Ljubljani v četrtek, 16. aprila 1885.

Tečaj II.

Kranjska in njeno blagostanje.

Die beiden grossen Grundsätze, welche die Welt erhalten, sind das Streben nach Reichthum und das Streben nach Wissen.

Henry Thomas Buckle.

Izrek slavnega angleškega učenjaka je vodilo posameznim osebam, pa tudi celim narodom. Slovenci se kot narod, kot političen faktor še le nekaj let ponašati moremo. Še le Bleiweis nam je pokazal pot, po kateri moramo hoditi. Pred 42 leti nam je ustanovil „Novice“. Čemu? V materinskem jeziku je učil Slovence, kako bi si izboljšali svoje materialno blagostanje, kako bi se izobraževali, kako bi se kot Slovenci v svojem slovenskem jeziku zanimati mogli za znanosti in umetnosti, katere goje drugi izobraženi narodi po širokem svetu. „Novice“ so poleg gojenja narodnosti, ki je podlaga občnemu izobraženju, imele pred očmi kmetijstvo, zlasti kmetijstvo v kranjski deželi. Te iste nazore imajo slovenski listi v obče še dandanes, istih načel se drže slavni slovenski domoljubi vedno in neprenehoma. Zdaj skrbé, da se našemu jeziku ne odreče postavno zajamčeno mesto v šoli, v uradu in v javnem življenju, zdaj pa se zopet potegujejo za to, da se materialni interesi dežele ne zanemarjajo.

V sledečih vrsticah namenil sem se, govoriti o materialnem blagostanju Kranjske, katero se mora v natančno presojo primerjati z drugimi enakimi deželami. Primerjati hočem le kmetijsko njeno vrednost s kmetijskimi predmeti po drugih deželah.

Materialno blagostanje dežele obsega sicer tudi njen kapital, njeno obrtnijo, kupčijo in ru-

darstvo; ali ker je vse to le v mali meri zastopano v naši deželi, zato se na te faktorje zaradi pomanjkanja potrebnih statističnih podatkov ne bom oziral. Pa vsaj je prepoznano, da je Kranjska v prvi vrsti kmetijska dežela.

Jednake kmetijske dežele sta v Avstriji tudi Koroška in Bukovina. S tema dvema deželama sme se Kranjska primerjati. Veliki sta obe jednako in podnebje je v obče isto na Koroškem in v Bukovini, kakor na Kranjskem, le nekoliko je ugodnejše pri nas. Koroška pač šteje za dobrih 100 000 prebivalcev manj, in Bukovina pa skoro za 100 000 stanovalcev več.

Primerjati pa kaže Kranjsko tudi s Sleško, s Primorsko in Dalmacijo. Sleško šteje sicer le 51 Mm², a ima 565 000 stanovalcev; podnebje pa je nekako tako, kakor je na Gorenjskem. Primorska je manjša od Kranjske, pa ima veliko več (170 000 več) stanovalcev, in Dalmacija z enakim številom stanovalstva je le za malo večja od naše dežele. Če imate tudi poslednji deželi boljše in ugodnejše podnebje, pa se ne morete ponašati z rodovitnimi travniki. Če tudi je v naravnih ozirih v obče veliko razločka med navedenimi deželami v primeri s Kranjsko, vendar ne bode brez vsake zanesljive podloge, ako naše kmetijstvo in živino primerjamo s kmetijstvom in živino v onih deželah.

Pričnimo pa z živino, ki je temelj postala denšnjemu blagostanju v mnogih avstrijskih deželah. Številke, katerih se bomo držali, so od l. 1880.

Goveje živine šteje Kranjska 225 000 repov. Več goveje živine šteje Koroška, namreč 258 000 repov, da-si ima le 113 000 hektarjev travnikov

(Kranjska 163 000 hektarjev). Več goveje živine je tudi v Bukovini, namreč 268 000 repov, da-si je ondi tudi manj travnikov nego na Kranjskem, namreč 134 000 hektarjev. V zadevi govedoreje bi nam morali Korošci biti v vzgled, manj jih je po številu, manj travnikov imajo in vendar glešajo več goved, in to lepšega plemena. Tudi Sležijci nam kažejo, da smo Kranjci v tej zadevi zaostali. Polovico manj zemlje imajo, travnikov le $\frac{1}{5}$ od naših, pašnikov le $\frac{1}{4}$, pa vendar imajo skoro toliko goveje živine, namreč 191 000 repov. — Kônj ima Kranjska 21 000, Korošci jih imajo 3000, Sležijci 4000 in Bukovinci 31 000 več. Še skalnata Dalmacija ima skoro toliko kônj, kakor mi; ona ima 20 000 kônj in pa še 26 000 mul in oslov.

Ovác šteje Kranjska le 67 000. Vse prej omenjene dežele razen Sležije imajo več drobnice, in sicer šteje Dalmacija 800 000 ovác (goveje živine 89 000), Primorsko 298 000 ovác (124 000 goved), Koroška 167 000 ovác (vmes lepe ovce jezerskega plemena) in Bukovina 156 000 ovác.

Tudi gledé svinjereje prekosé Kranjsko, ki ima le 73 000 prašičev, Koroška s 105 000 in Bukovina s 127 000 prašiči. Še celó v čebelarstvu je Koroška pred nami; Korošci so imeli pred petimi leti 44 000 panjev, Kranjci le 32 000.

Drugi faktor kmetijskega blagostanja je poljedelstvo. V tej stroki smo menda Kranjci zaostali za vsemi prej opisanimi deželami, kajti šteli smo l. 1880 le 136 000 hektarjev njiv, dočim so imeli Korošci 5000 hektarjev njiv več, ravno toliko Dalmatinci, Primorci pa 3000 hkt. več. V Sileški je bilo pa 237 000 hkt. in v Bukovini pa 287 000 hkt. njiv. Precejšnje narodno bogastvo

Listek.

G s c h n a s.

(Konec.)

Kar se nam tu podaja za dvajset krajcarjev, je pač unikum, takega muzeja ni še svet videl. Živali, rastline in mineralije, vsega dosti, same redke stvari, ki se le pri Kongo-reki nahajajo. Oglejmo najprvo mineralije. Tu so neotesani kamni, kakor se iz rudnikov izvažajo, eden se zlato bleskeče, drugi sreberno, tretji rudečkasto. Ako jih natanko pogledaš, zdi se ti, da ima vsaka ruda posebno fizijognomijo, da celó znane obraze, kakršnih se na Dunaji dosti vidi, zaviti nos, dolge navihane lasé in pri ušesih ušpičeno brado. Radoveden pogledaš napise, kake baže so pač te rude in smeje se bereš: „Goldstein, Silberstein, Rubin-stein itd.“, tudi znamenit „Lapis pflastrum Vindobonensis“ je zastopan. Merčesov in metuljev je vse polno v steklenih omarah, jako lepi in natančno po naravi narejeni so iz dopisnic, etiket od steklenic in enake robe. Po stenah visé zemljevidi iz modežurnalov in okolo so nastavljene živali, o katerih se ti še niti sanjalo ni. Velikansk netopir,

narejen iz starega dežnika in pošvedrane copate, lev iz oblanc in kožuha. Prav mirno leži v pasji hiši, zato se zove: „Felis leo domesticus“. Napis pravi, da ne grize. Slon, ki se je ravnokar iz jajca izluščil: „Elephas in statu nascendi“, jajce je star koš; delfin, narejen iz lesenih žlic in kuhavnic: „Delphinus löffelianus“; šest metrov dolg krokodil: „Crocodylus Alserbachii“, narejen iz zelenih pokrival za lonce; razpočena žaba je — na široko odprta možnja za denar, se vé da ga ni kebra notri, poglaviten objekt pa je velikansk kostnjak onih slonov, ki so uže v predzgodovinskem času izmrli, zove se: „Gschnastodon“. Prav do stropa sega, hrbtnec je narejen iz loncev, ki so proti koncu vedno manjši, eden vtaknjen v drugega, kosti iz robotih hlodev in polen, glava iz starih košev dveh velikanskih hlebov kruha. Mênili boste, da mora uže vendar konec biti. Le potrpite, ogleдали si bomo še galerijo podob. Ako vas še ne boli trebuh od smeha, sedaj vas bo gotovo, toliko humorja je tu na platnu.

Prva podoba: „Zamorski vojaški novinci v jahalnici.“ Pruski lajtenant razkoračen stoji z bičem v roki sredi jahalnice in podi neukretne hypotame, ki kaj komično skačejo. Pruske uniforme še niso

došle, kajti zamorski novinci imajo z belo barvo narejene proge po nagem črnem životu, da se uže od daleč poznajo kot pruski državljani.

Druga podoba: Krokodil moško sedi na obali reke iz pipe kadé in zraven sebe ima kavo in prigrizek.

Tretja podoba: Krut zamorski kralj je lastno-ročno ob glavo del podloženca. Truplo je palo čez stopnice, kri mu bruha iz vratu in odsekano glavo drži v roki. Roka je iz ilovice modelirana, glava iz svinjskega mehurja, umetno pobarvana. Kri pa, ki škropi okoli, so pobarvane slamnate bilke. Zares grozen realizem. Izvrstna je karikatura ranjcega Riharda Wagnerja. Umetnik jo je naslikal v trenutku, ko zadnjikrat hitro zatlači malo tobaka v nos, preden prične dirigirati v gledališči. Samo glava je slikana, znani baret, ki ga je nosil, suknja in ruta okolu vratu so resnične in le prilepljene na podobo. Vtis je izvrsten. Prelepe so karikature, v katerih se bičajo umetniki in profesorji med soboj, posebno Kongo-konferenca, pri kateri Bismarck predseduje odboru pustne veselice. Pod vsako karikaturó je slastna četverstopnica, ki slavi dobre lastnosti umetnikov in njihove posebne zasluge.

tič še v gozdih, in vendar so tudi Korošci in Bukovinci imeli nekaj več gozdov, Kranjci namreč 405 000 hekt., Korošci nekaj več, Bukovinci pa 452 000 hekt. Pašniki reprezentujejo tudi neko vrednost; gledé množine pašnikov pa nas tudi dve deželi prekosite, namreč Primorska s 306 000 hektarji in Koroška s 239 000 hekt., kajti Kranjska ima le 228 000 hekt. pašnikov. (Dalmacije tukaj nisem v poštev jemal, kajti ima 720 000 hektarjev pašnikov.) Iz vseh primerjanj se vidi, da je Kranjska v mnogih obzirih prekošana od drugih avstrijskih dežel, šteje res 9000 hekt. vinogradov, a Primorska ima vinogradov 18 000 hekt. in Dalmacija 68 000. Treba bode torej Kranjcem se zelo truditi, ako bodo hoteli doseči nekoliko boljše blagostanje, da bodo enake navedenim deželam, v katerih itak še velikega blagostanja ni.

Mnogo boljše materialno stanje je namreč na Českem, Moravskem, v Dólenji in Górenji Avstriji, na Štajerskem, tudi v Galiciji, kjer imajo razmeroma več živine, več polja in travnikov, pa razen tega še dohodke od rudarstva, obrtnije in kupčije.

Kranjci, dvigajte se!

Glej, stvarnica vse ti ponudi,
Le jemati od nje ne zamudi!

I. L.

Proti Heratu.

(Konec.)

Kar se tiče poveljništva čet, mora vsak hladnokrvn presojevalec dati za mnogo prednost ruskemu. Premikanje vojnih čet l. 1877 bilo je vsaj do prehoda čez Dunav strateško po polnem korrektno; od tam dalje bilo je se vé da predržno. Tudi skoro vse operacije v Aziji so bile vselej dobro premišljene in pripravljene. Naj se misli še tako različno o posamičnih ukrepih in naredbah ruskih generalov, naj se o njih večkrat vrtolomnih, lehkomišelnih podjetjih zmajeva z glavo, a njih odločnost, njih predrznost, njih junaško, energično storjeni sklepi tudi v kritičnih položajih kažejo se v svetli luči nasproti mehkužnim akcijam angleških obotavljavcev. Vsaka vojska se je še začela s tremi oddelki in vsakemu nevesčaku mora pasti v oči nevarnost v strateškem kakor tudi v taktičnem zmislu, če se moči razcepijo. Njihove operacije so počasne, okorne, večkrat neumljive. Celó Napoleon, največji vojaški veleum vseh časov, bi ne mogel razumeti „vodilne ideje“ pri akciji v Sudanu.

Mislimo si, da se Rusiji zdi ugoden čas, da se polastí Herata, mora biti za to uže pripravljena ali pripravo kmalu dovršiti. Saj bi jej ne

bilo težavno 40 do 50 000 množ na ugodni črti koncentrovati. Ne trebalo bi posebno skrbeti, da se vojaki preživijo, saj peljejo pota skozi dežele, katere so uže v starem veku slovele zaradi rodovitnosti. Ob slednjem obleganji Herata po Perzih so mogli ti svojih 40 000 množ živiti skozi sedem mesecev samo z živili iz provincije. Afganci bodo, po slednjih skušnjah soditi, premagani brez težave in v osmih dnevih mogó ruske čete stati pred Heratom. Trdnjava se bode 2 do 4 dni rekognoskovala, potem jo bodo v jedni noči od več strani napali, vrata z dinamitom razstrelili, rovi premosteni, in prične se boj.

Če opazujemo situacijo s hladno krvjo, moramo reči: Rusija ima veliko prednost pred Anglijo. Ni jej treba vojevati vojske „z daleč segajočimi načrti“, nje glavni operacijski predmet je Herat, če si tega osvoji, je dosežen namen vojske. Ko so se ruske čete polastile Herata, uredijo tehnične čete trdnjavo ter jo oskrbijo za 5 do 6 mesecev z živem; — saj imajo najmenj 3 mesece časa. Potem se nastavi v njej potrebna posadka, na pr. 20 000 množ, kateri se mogó, če treba, zapreti. 20 do 30 000 množ ostanejo, oslanjajoči se na to mogočno zaslombo, kot premičen element zunaj pod spretnim generalom, oni napadajo sovražnika od strani in od hrbta, razdevajo ceste in prehode, se vselej umaknejo večji sili sovražnikov, napadajo sovražnika ter se okoristijo z vsako slabostjo in napako, katerih ima angleško vojevanje toliko. Sicer pa se bode prebivalstvu tudi požvenketalo z rublji.

Anglija je uže zaradi enormne oddaljenosti na škodi; Herat je od Pešaverja 661, od Quettaha 826 kilometrov oddaljen. Njene operacijske črte peljejo skozi skalnato ozemlje, in pota ne dopuščajo, da bi se moglo na njih voziti.

Torej treba silno mnogo ljudij, da prenašajo potrebne reči. Razen tega pa ima angleško-indijska vojna največ potreb na svetu. Mi nečemo tu dolgo prestati strateških nitij, nečemo preiskavati, da mora Angleška vojevati vojno „z daleč segajočimi namerami“, da bi morala, če bi hotela imeti mir, postaviti trdnjave z izdatnimi britskimi garnizijami itd. A toliko se mora reči: Če hoče Angleška preprečiti, da si Rusi ne osvojé Herata, ali celó od Rusov osvojenega zopet si pridobiti, potem bode morala pač (pomoč Afgancev je uže všteta) spraviti v orožje 80 000 množ, da pride samo s 60 do 70 000 množmi na bojišče, in med temi boste dve tretjini Indijcev! Taktika angleška pa zahteva, po prejšnjih skušnjah, 150 000 množ, da prenašajo potrebne reči in ravno toliko velbljedov.

dom, po pol ure in dalje so morali čakati, da so prišli na vrsto, tako polno je bilo posebno na večer. Nazadnje se je napravila očitna dražba. Vse so poprodali, nekatere podobe so se plačale z do dve sto goldinarji, humoristični „Bädeker“ in ilustrovan katalog sta tudi nekaj stotakov donesla, jasno vam bo, da je dohodek bil v vsem velikansk. Jasno vam bo tudi, kaj je „Gschnas.“ J. V.

Charles Guiteau

morilec predsednika Garfielda.

(Spisal P. M. le Dr. Charles Folsom de Boston, prosto poslovenil H. R.)

Za sodnijsko psihopatologijo zanimivo to razpravo amerikanskega zdravnika Folsoma poroča uredništvo „Ann. m. psych.“ skoro do besede ter poudarja, da pisatelj slove kot znana, imenitna avtoriteta psihijatrične vednosti. Isti časopis omenja, da je bilo 22 zdravnikom blaznih zaukazano, da naj njih mnenje deloma za zagovor, deloma za tožbo izrekó. Pri strokovnjacih obvlada mnenje, da je bil Guiteau, morilec predsednika Združenih Držav, Garfielda, pohabljenega uma, in pisatelj se s tem vjema, kakor Beard (the case of Guiteau, a psychological Study).

Najpoglavnejše reči, na katere se treba ozirati, da se more Guiteau presoditi, obstojé v do-

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

„Pokrok“ poroča, da se je vlada nasproti odličnemu članu desnice izjavila, da se bode koncem julija ali začetkom avgusta novi državni zbor sklical k adresni debati in volitvi delegacij, potem pa se bode preložil. Potem se bodo vršila pogodbeno posvetovanja z ogersko vlado. V septembru in oktobru bodo zborovali deželni zbori, v novembru pa delegacije.

Preko Dunaja se poroča, da so fevdalni veleposestniki zavrgli predlog srednje stranke moravskega veleposestva, naj se sklene kompromis za državno-zborske volitve. Sreduja stranka bode baje zdaj samo z liberalci sklenila kompromis.

Poročali smo uže, da se je v ogerski zbornici vpeljala spremenjena predloga o preustrojni górenje zbornice. Slednja konferenca vladne stranke pred vsprejemom te predloge bila je zelo zanimljiva. Ministerski predsednik Tisza je dejal, da pri tej zadevi ne bode stavil kabinetnega vprašanja, a če večina ne sprejme predloge v górenji zbornici, bode vedel on, kaj mu je za svojo osebo storiti. Naučni minister Trefort pa je omenil, da so vsi člani v tem in v drugih slučajih solidarni s kabinetovim načelnikom. Julij Horwath je dejal, da je spremenjena predloga še slabejša nego je bila prej, a ker bi zaradi nevsprejema Tisza odstopil, se tudi on ne bode obotavljal, glasovati za vsprejem.

Tuje dežele.

V nemškem državnem zboru se je predvčeranjim nadaljevala debata o tarifni noveli. Ob tej priliki stavil je bavarski poslanec Biehl predlog, naj se vpelje carina na cement s 30 vinarji, da se takó varuje bavarski cement proti avstrijskemu. Na to se je vnela daljša debata. Več govornikov in tudi vlada je poudarjala, da bi taka carina škodovala eksportu. Državni tajnik Burchard se je tudi izrekel proti, da bi se taki carini pridela značaj retorzijske carine proti Avstriji, saj tudi avstrijska carinska novela nima takega značaja, marveč hoče s samosvojno braniti jeden industrijsk izdelek.

V Francoski vršijo se volitve generalnih svetnikov. V nedeljo izvršilo se je osem volitev, katere pa niso ugodno izpale za republikance; v treh okrajih so monarhisti spodrinili republikance, v dveh so bili monarhisti zopet izvoljeni.

Ob potovanji Waleskega princa po Irski prigodili so se vendar nekateri mučni prizori. Na kolodvoru v Mallowu zbralo se je več nacionali-

kazu, da je bil njegov ded verski fanatik, kakor i njegov oče, da je njegov strije umrl v blaznici; drugi pa, hud pijanec, zapadel demenciji. Guiteau-va teta imela je na umu bolnega sina. Njegova mati zbolí po rojstvu svojega sina na neki možjanski bolezni. Njegova edina sestra imela je petit mal, more se tedaj konstatovati, da je nagnjenje (dispozicija) v rodovini k možjanskim boleznim zelo razširjena bila. Važnosti je bila i rana na glavi, ki jo je Guiteau po necem udarci na levem senci dobil, katera mu je i tudi znamko (prasko) zapustila.

Guiteau dobi po zgodnji materini smrti prav slabo vzgojo, ker se fanatični oče malo zmeni zanj. V 18. letu sprejmó ga v občino Omeida, kjer se med petletnim bivanjem ves uda verskim vajam ter komunističnim idejam, ki so tam prevladovala — odpraviti hočejo namreč v verski občini Omeida zakonsko vez in komunizem; pa on se ni dosti pečal; vstanoviti je hotel velik dnevnik, ki naj bi nadomestoval vse cerkve ter prevzel sam versko vzgojo Združenih Držav.

V letih 1862—72 bival je v različnih krajih, posebno v Chicago, učil se prava, obiskaval mnogo verska društva. Zaradi nezvestobe in vzmičenja denarjev pride v ječo. Sestri necega dne preti s sekiro — poklicani zdravnik razglasi ga umobolnim — potem nagloma zgine beróč svetlo

Največ in najboljših karikatur napravil je Juch, ilustrator dunajskemu „Figaru“. Vseh navesti ni mogoče. Neprekosljiv je tudi njegov „Bädeker“, ki ga je nalašč za to veselico ilustroval in kojega tekst je spisal Ilg.

Kar se tiče zdravega humorja, izvrstne uredbe, menim, da je ni družbe, ki bi z največjimi troški mogla kaj enacega prirediti. Boljših dekoracij nima nobeno gledališče, kakor jih je napravila trojica Brioschi, Burkhardt in Kaucky, slikarji dvorne opere. Profesor Müller in Schön sta strokovnjaka, kar se tiče orijenta, posebno Egipta, ona dva sta bila aranžerja. Udov ima umetniška družba veliko in vsi so brezplačno sodelovali, vsaj so se trudili najbolj zasé, za penzijski fond. Sicer bi ne bilo mogoče toliko stvari in podob v tako kratkem času nabrati, kakor se je zgodilo. Ravnali so po gáslu: „Viribus unitis“, in vspeh je bil velikansk. Uže prve dni so bile vse vstopnice razprodane. Tri tisoč so jih razpečali, lahko pa bi jih bili tudi deset tisoč, ko bi bilo dovelj prostora za toliko množico. V časnikih se je zahtevalo, naj se veselica dvakrat priredi, kar pa ni bilo mogoče. Onim v tolažbo, ki niso več vstopnic dobili in sploh za ljudstvo, kazali so se vsi prostori skozi štirinajst dni za vstopnino tridesetih krajcarjev in dva dni za goldinar. Zanimanje je bilo tako splošno, da je čez 40 000 oseb obiskalo umetniški

stov in vsprejeli so prince s sikanjem in vpitjem. Godbe svirale so revolucionarne pesni in vnelo se je pretepanje med nacionalisti in lojalisti. V Corku so nacionalisti razbili okna pri onih hišah, na katerih so bila na čast princu izobešene zastave. Policija je morala razgnati nemirneže. O Connor govoril je zelo dražljiv govor ter javno pridigoval upor.

O rusko-angleškem razdvoji so glasovi zelo različni. Slovesno se zagotavlja, da v Londonu in v Petrogradu želijo mir, da se v Berlinu goji živa nadeja, da se vsa zadeva poravna mirnim potem, ob jednim pa se obe državi oborožujeta, kolikor možno. O Rusih se poroča, da se vedno dalje pomikajo, istotako pa se poroča tudi, da je Lumsden zdaj zapustil nevtralnno svoje stališče ter se pokazal popolnega zaveznika Afgancev.

V Španiji pokazala se je kolera, kakor poročajo uradna poročila. Nekov poslanec interpeloval je vlado v zbornici, kake korake namerava storiti, da se prepreči razširjanje te kužne bolezni. Minister za notranje zadeve odgovoril je na interpelacijo in dejal, da bode nujno storil potrebne navedbe, da se prepreči razširjanje; obdal bode okužene okraje z zdravstvenim kordonom.

Iz Dongole se z dné 12. t. m. poroča: Dva vojaka generala Gordona, katera sta bila prodana kot sužnja, a sta ubegnila, došla sta sim. Ta dva poročata, da je Faragh paša dejal Mahdiju, naj pošlje nekaj čet k vratom Kartuma nasproti Modremu Nilu. Gordonovi vojaki pa so opazili med tem bližajoče se vstaše, jih napali ter potolkli in tako zabranili Faragh paši, odpreti vrata. Paša je potem pisal pismo Mahdiju, ter mu svetoval, naj napade vzhodna vrata na Belem Nilu. Vstaši so torej tu poskusili napad, in Egipčani so se spustili v beg. Faragh paša je odprl vrata upornikom; drli so v palačo ter umorili Gordona, ko je iz nje stopil. Izdajalca so pozneje umorili, ko je trdil, da v Kartumu ni skritih nobenih zakladov. Ne prestano dohajajo poročila, katera potrjujejo poraz Mahdija pri El Obeidu.

Razne vesti.

— (Kukavica.) V „Bos. Post“ se čita: Tu je sedel, z dolgo čestitljivo brado, z velikanskim turbanom na glavi, a s tespilom (t. j. z vrvico, na koji so vsakojake kroglice iz stekla in jantarja nabrane) v roki, igrajoč se mehnično z jagodami, ter je resnim obrazom pripovedoval okoli njega zbranemu mlajšemu svetu, da bode leto 1885. neizrečeno bogato v dogodkih, kajti letos čuje kukavico klicati uče od januarja sèm, da-si se ta ptica po navadi še le aprila meseca oglasi.

pismo. Sem ter tja igra ulogo pridigarja, a ljudje se mu smeja. V necem pismu ministru Evertu prosi važne misije v tujezemstvo, konzulata v Pariz, ter opomni da se oženi z bogato gospo, da se more reprezentovati. Povsem neznan, brez kacega sredstva, na slabem glasu zaradi življenja, ponuja se za važno službo v tujezemstvu!

Nekako šest tednov pred atentatom (napadom) vzbudi se mu mahoma misel, da Garfielda umori — postane boječ, vošči si, da bi se te misli oprostil, zvedeti, je le navdihljaj božji ali hudega duha. Izprosi si od necega znanca denarjev, da si kupi revolver, hoče uže 18. junija umoriti Garfielda, pa je bil zadržan, ker ni hotel gopé raniti, ki ga je spremljevala. Skozi tri tedne izpeljuje svoj preklenski načrt, povsodi zasleduje Garfielda.

Dné 2. julija, istega dné, ko je hudodelstvo izvršil, zajutrkuje v necem hotelu prvega razreda, potem se na necem oddaljenem kraju poskuša še v streljanji, osnaži čevlje, najame si voz, da bi se odtegnil ljudskemu navalu. Ko čin izvrši, je hladnokrvn — spi prihodnjo noč sladkeje, da uže davno ne tako. Rekel je, iz politične sile in po božjem navdihnjenji sem vstrelil na Garfielda, a sem se moral jako siliti, ker sem Garfielda osebno cenil — moral je spolniti dolžnost proti Bogu in ljudstvu amerikanskemu. Po

Kaj tacega se v dolgem njegovem življenji še ni prigodilo. Ker se starost uže sama ob sebi vselej nekoliko proroškega duha navzame, ni tudi naš Hadji M. . . . opustil okoli stoječim s povzdignjenim glasom proročevati, da prezgodni glas kukavice ne pomeni drugega kakor vojsko in celo vrsto drugih stisk in nadlog. Trdil je, da pride morda vže letos Mahdi v deželo, da bodo Črnogorci in Srbi vznova v deželo prodrli in da bodo strašne bolezni po Bosni divjale. Stari vtopil se je tako v proroške svoje misli, in govoril je s tako gorečnostjo, da ni zapazil, kako se je nekdo za njegovim hrbtom komej še smeha vzdruževal in kako je zbranim in strašnega proročevanja vsem prevzetim z roko kazal proti prvemu nadstropji hiše, pri kateri so stali. Zdajci odprè se okno nad njimi in glas kukavice se vznova razlega! Sedaj je bila stvar vsem jasna, a starec pobral se je urno od tál in bežal od svojih vernih poslušalcev, ki se niso mogli glasnega smeha vzdržati. Za njim pa je zaničljivo klicala ura z glasom kukavice, kajti taka ura je bila, ki jo je Hadji od januarja sèm hodil poslušat.

— (Dvakrat osleparjena.) Med potovalci, ki so se hoteli pred nedolгим na ladiji „Werra“ prepeljati iz Bremena v Ameriko, bila je tudi Franja pl. Glatz, komaj osemnajst let stara, zelo lepa blondina. Njeni stariši so imoviti plemenitaži, ki so na svoje plemstvo zelo ponosni. Ne tako njih hči, kajti zbrala si je, se vé da brez vednosti svojih starišev, za ljubčeka neplemenitega Viljema Schimlera. Ta znal je zelo ognjevit govoriti in nevedna deklica verjela je vsem njegovim prisegam. A'ta zlorabil je njeno neizkušenost, in pokazali so se pri njej s časoma nasledki teh intimnih razmer. Skrbno materino oko zapazilo je kmalu, da se z njeno hčerjo neka sprememba godi in ko je vsled tega strogo od nje pojasnenja zahtevala, obstala je deklica jokajoč in vsa skesana vse, kar se je zgodilo. Stariši niso mogli te sramote prenašati in sklenili so, da mora njih hči v New-York v Ameriko, da takó domačemu svetu vse tajno ostane. Dali so ji precejšnjo svôto za popotnico in s to napotila se je čisto sama in zapuščena v daljni svet. Vender dobila je na ladiji kmalo znanje. Lepa, kot je bila, opozorila je nase kmalu mladeniča Edvarda Rotha, ki je takoj zanj vzplamtel in ji prisegel, da jo precej, ko dospeta v New-York, za ženo vzame. Nesrečna deklica mislila je, da na ta način najlaglje konec stori svoji sramoti in udala se je mlademu ljubimcu takoj, izročivši mu ves svoj denar. Ko sta stopila iz ladije gospodaril je goreči ljubimec nekaj časa še prav lahko-miselno z denarjem svoje zaročene — tako dolgo namreč, dokler ga je še kaj bilo. Potem pa je začel odmikati se. Ona opomni ga na njegovo obljubo, a on o tem ni hotel nič več vedeti. Tožila ga je potem pred oblastnijo, a Roth izjavil je tu, da ji je le tedaj ob-

dvatedenski molitvi se je bil prepričal, da mu je Bog naročil, naj čin izvrši.

Pisatelj preiskal je teden pred obsodbo Guiteau-va; njegove glave ne najde simetrične, nebes v pregibu čez navadno visočej, gorenji prednji zobje naprej moleči. Um bil mu je odločno slab, izražal se je pri raisonnements in refleksijonih na čudne načine, kjer ga je i majheno oporekanje razdražilo, preide iz enega predmeta na drugega ter mu se vsiljajočim mislim ne more slediti, kakor se nahaja pri otrocih ali pa bolnih na splošni paralyssi; ima ideje vzvišenosti, je državi rešitelj, volilec predsednika — ni pač najti, pravi pisatelj, večjega kontrasta, kakor je med velikanskimi njegovimi iluzijami in njegovimi nizkimi dejanji.

Guiteau imel je po pisatelji 8 napadov subakutne manije, kojim je sledila velika duševna topost. V svojem maniakaličnem stanu dela najneumnejše ženitovanjske načrte.

Pisatelj se v svoji slednji razsodbi takó-le izrazi: 1.) Ko je Guiteau vstrelil na predsednika, obvladale so ga zmotene zmedene ideje. 2.) Njegov atentat bil je rezultat slabe vzgoje, lahko-mišljenega življenja, eksorbitantne pretenzije, hude politične eksaltacije, golove verske zmote. 3.) Vedel je, da je čin bilo hudodelstvo, pa se je nadejal, da z njim pridobljene dobrote prevladajo svoji stranki in državi zla, ki jih zadenejo. 5.) Hudo-

ljubil, vzeti jo za ženo, ko še ni vedel za nje skrivnost. Njo poslali so potem zopet domú.

— (Amerikansko.) V amerikanskem mestu Dallas preklicala je mlada dama svojo zaročitev z mladim ženinom, ker je zvedela, da je vdan pijančevanju. Nekoliko dni potem, ko je bila mlademu možu odpovedala svojo ljubezen, pride k nji zamorski deček s pismom, ki ji ga je poslal še vedno za njo goreči ljubimec. V pismu je stalo zapisano: „Nezvesta, a še vedno ljubljena Franica! Preslab sem, da bi zamogel še dalje te muke prenašati; brez tvoje ljubezni mi ni mogoče živeti! Storil sem konec nesrečnemu svojemu življenju; otroval sem se in uže čutim, kako strup deluje po mojih žilah. Ko dospeto do tebe te vrstice, nisem jaz več med živimi. Spolni mi zadnjo prošnjo, preskrbi mi primeren pogreb in — potoči za mano vsaj eno solzo! Tvoj mrtvi N.“ Ko je mlada dama vsa ginjena in solznih očij list prebrala, popraša slugo, kaj še hoče, da ne odide. Mladi zamorček pogleda začuden deklico in reče na to: „Gospod, ki me je sèm poslal, naročil mi je, da moram na odgovor čakati!“ Sedaj je bilo jasno, kam pes taco molí.

Domače stvari.

— (Odlikovanje.) Finančni nadsvetnik in finančni ravatelj v Celovci baron Czörnig dobil je v priznanje njegovega izvrstnega službovanja naslov in značaj dvornega svetnika.

— (Dopolnilne volitve.) Pri današnjih dopolnilnih volitvah v mestni zastop iz I. razreda bili so izvoljeni: Henrik Ničman z 73, dr. Josip Starè z 72, Ivan Velkoverh z 72 in Josip Tomek s 70 glasovi. Volitve udeležilo se je 75 volilcev.

— (Osebnosti.) Kanoniku in seminškemu vodji v Ljubljani, g. dr. Ivanu Kulavicu, se je dovolilo, da obdrži naslov dvornega kaplana. — Gospod dr. Mihael Napotnik, duhovnik lavantinske škofije, imenovan je dvornim kaplanom.

— (Gosp. deželne sodnije predsednik Kapretz) je nevarno obolel; včeraj prevedeli so ga uže s sv. zakramenti za umirajočo.

— (Potovalno predavanje v kmetijstvu) imel bode tajnik c. kr. kmetijske družbe in potovalni učitelj g. Gustav Pirc v nedeljo 19. t. m. dopoldne po službi božji v Knježaku v šoli in ravno tako popoldne po cerkvenem opraviu v št. Petru v šolskem poslopji.

— (Predavanje o jamah v porečji Pivke in Unca.) Znani raziskovalec avstrijskih podzemeljskih jam, g. Ignacij Kraus, kateri zdaj raziskuje jame pri Postojini, predaval bode kot gost dné 17. t. m. ob 8. uri v kazini pri mesečnem zborovanji avstr. kluba turistov odseka „Kranjska“ o jamah v porečji Pivke in Unca.

delstvo in blaznost sta pri njem v toliki meri pomešana, da si pisatelj ne more vstvoriti gotovega mnenja o kaznivosti. 5.) Pisatelj ni bil mnenja, da bi Guiteau-a usmrtili, ampak le, da bi ga za vse življenje detenirali v kaceem asilu za hudodelce ali v kaki ječi.

Pisatelj prišteva njegovo blaznost, ki se navadno zamenjuje z npravno spridenostjo, tako zvani „Moral insanity“, ter dvoji, se je li dejanja zavedal ali ne. Občinstvo tirjalo je takó odločno usmrtenje Guiteau-ovo, da ni bilo mogoče dobiti prič zanesljivega nestrankarstva ter dobiti gotovost dejanj, s kojimi bi spričali protislovja, ki so jih priče izjavile.

Konstatuje se, da se je bilo Guiteau-ovo obnašanje v zadnjih letih po vsem spremenilo, da je postal mnogo dražljiveji, vznemirnejši, da je več govoril. Izraz oči se je spremenil. Guiteau bil je pred atentatom nenavadno vznemirjen, kazal je manjo stopinjo ataksije.

Guiteau izročen je bil zdravniškemu opazovanju v kaj neugodnih okoliščinah, med tem, ko traja proces, po menenji pisateljevem, bilo je potrebno spraviti ga v kak specialni asyl ter ga ne izpostaviti javnosti porotne sodnije. Če se ozremo na obseg obravnav, vriva se nam odločno prepričanje, da Guiteau ni bil zdravega uma.

— (Šolske počitnice.) Poročali smo uže, da se nameravajo preložiti šolske počitnice ter da tej preložitvi načelno ne ugovarja naučno upraviteljstvo. Kakor se poroča zdaj, pozvala se bodo v kratkem deželna šolska oblastva, da izrekó svoje mnenje o tej zadevi. Če se ta oblastva izrekó za preložitev, se bodo to zgodilo morda nže to leto, tako da se bodo tekoče šolsko leto končalo s koncem meseca junija.

— (Imenovanja na Primorskem.) Inženir dr. Matej Vitezič postal je nadinženir, in c. kr. stavbeni pristav Robert Bouvard pl. Chatelet pa inženir pri državnem stavbarstvu na Primorskem. — Policijski koncipist Edvard Mayer pri policijskem ravnateljstvu v Trstu, postal je policijski komisar ravno tam.

— (Zabavni vlak na Velehrad in v Prago) odide iz Trsta dné 10. avgusta, in bodo potniki mogli pridruževati se mu na vseh postajah do Spielfelda. Cene za posamezne postaje bodo se prijavile kasneje; za danes naznanjamo le, da bode vožnja iz Ljubljane na Velehrad, v Olomuc, Prago, Brno in preko Dunaja nazaj veljala v II. razredu le 32 gld. in v III. le 21 gld. 50 kr.

— (Kako vinu odvzeti duh po plesnobi.) V „Novicah“ poroča nekov dopisnik naslednje: Pred kratkim časom sem kupil sod vina, katerega sem slučajno, ne da bi vedel, pretočil v plesniv sod. Po nekoliko dnevih se vino nastavi, bilo pa ni pitno, ker je imelo strašansko smrad po plesnobi. Ker mi je bilo žal za vino, katero je bilo prej jako okusno, sem skušal taistemu plesnobi na sledeči način odvzeti, kar se mi je tudi po polnem posrečilo. Nadrobil sem v dober, zdrav sod, na vsak hektoliter primeroma 1½ kilogr. bukovega oglja, na to oglje sem potem stočil smrdljivo vino in sod zabil, po preteku 24 ur sem vino pokušal in našel, da je taisto duh zgubilo, torej sem ga zopet v dobro posodo pretočil, očistil in zabil. Ko potem čez tri dni zopet vino nastavim, je bilo taisto tako okusno ko prej, ko se je bilo okusilo in po polnem brez vsacega duha. To je gotovo priprosto sredstvo in vsakdo lahko poskusi z njim.

— (Samomor.) Včeraj ob polu petih popoldne dobil je delavec M. Streiner v Tivoliji, v tako zvanem „Guzijevem grabnu“, mladega moža mrtvega. Patrula, kateri je Streiner to naznanil in ki je kmalu na to prišla na mesto, dobila je poleg njega revolver, katerega si je bil mladi mož v desno senco izstrelil. Da se je usmrtil sam. o tem ni dvoma, kajti na njem ni bilo najti nikakega znamenja, da bi bil kedo drugi doprinesel dejanje in so se razen tega našle tudi vse njegove stvari nedotaknjene pri njem, tako tudi več denarja. V nesrečnem spoznali so Avgusta Slovšo, ki je bil komij pri tukajšnjem trgovcu A. Schusterju. Pogrožali so ga uže od začetka tega meseca. Kakor se govori, bila je nesrečna ljubezen povod temu dejanju.

— (Roparski napad.) Predvčeranjim zvečer okolu 9. ure dobili so pri tako zvanem pekovskem križi za sv. Kristofom dvajsetletnega Jako Proseno hudo ranjenega na tleh ležati. Prenešen v mestno bolnico izjavil je, da ga je kakih trideset let star človek od „Bavarskega dvora“ sèm spremljal in ko je prišel do imenovanega križa, napadel ga je z nožem in ranil, potem pa mu vzel culico, ki jo je imel seboj, pa ene škornje, vsega vkup v vrednosti 10 goldinarjev.

— (Poskusen samomor.) Iz Postojine se nam piše: Dné 15. t. m. zjutraj proti 8. uri vrgel se je davkarski sluga Andrej Tonejc, ko je prihajal vlak z Dunaja, na tir, hoteč na ta način storiti konec svojemu življenju. Hlapon ga vender ni povozil, ampak ga je le pred seboj kakih 8 metrov daleč pehal, potem pa hudo polomljenega in razmesarjenega vrgel na stran v jarek. Vlak se je vstavil, in so nesrečneža na voz vzeli ter ga v Postojino prepeljali. Star je Tonejc 48 let. Pravijo, da je bil pijančevanju udan, in da je bil vsled tega v zelo neugodnih denarnih razmerah, kar ga je konečno tako daleč privedlo. Da bi okrevaj, ni mnogo upanja.

— (Iz Trsta) se poroča, da tam še vedno gospodarijo kozé. Bolezen je sicer nekoliko pojenjala, vendar umrje vsak dan še nekaj oseb.

— (Pomlad je tu!) Vreme, katero nas je nadlegovalo Veliki teden, se je zdaj obrnilo na bolje. Zopet nam ogrevajo blagodejni gorki žarki zemljo. Na drevesih prikazuje se zelenje, v zraku pa tudi postaje

uže živo. Kukavica prišla je zopet v goste k nam ter nam prorokuje, koliko let bode še kedo živel ali katere „številke bodo vlečene prihodnjič“. Opazili so tudi uže veselo cvrčeče lastavice.

— („Deutscher Schulverein“) ima zdaj (po „Mittheilungen“) krajnih skupin na Dunaji 10, v Spodnjem Avstrijskem 129, na Zgornjem Avstrijskem 54, v Solnograškem 7, na Štajerskem 87, na Koroškem 40, na Kranjskem 5, v Gorici 1, v Trstu 1, na Tirolskem in Predarelskem 16, na Českem 407, na Moravskem 122, na Sileškem 42, v Bukovini 2, vkup 923 krajnih skupin. Šole so se ustanovljale in podpirale v 88 krajih, in sicer v 42. krajih na Českem, v 12. na Moravskem, v 6. na Sileškem, v 2. v Galiciji, v 8. na Štajerskem, v 9. na Koroškem, v 8. na Kranjskem, v 4. na Tirolskem in v 1. na Spodnjem Avstrijskem. — To krepko delovanje naj bi naša domača društva, posebno „Národní Šola“, resno posnemala.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 16. aprila. „Wiener Zeitung“ objavlja avstro-italijansko pogodbo za uravnavo ribarenja v Gardskem jezeru. Na dalje objavlja „W. Ztg.“ imenovanje cesarjeviča najvišjim poveljuikom ulanskega polka, konečno cesarsko pismo nadvojvodi Viljemu, v katerem mu izraža cesar popolno priznanje strokovnjaškega znanja in požrtvovalne delavnosti kot glavnemu nadzorniku topništva.

Dunaj, 16. aprila. Cesar podelil je v priznanje vspešnega in izbornega delovanja načelniku generalnega štaba, baronu Becku, veliki križ Leopoldovega reda; glavnemu nadzorniku konjištva, grofu Pejačeviću in glavnemu nadzorniku ženijskih čet, baronu Salisoglio, red železne krone tretje vrste z vojno dekoracijo.

Olomuc, 15. aprila. Obsodba vojnega sodišča proti naredniku Lopatinskemu, napadalcu na polkovnika Sedlmayerja, došla je danes od poveljništva potrjena. Lopatinskega odpustili so iz bolnišnice ter mu objavili razsodbo. Ustrelili ga bodo v četrtek ali v petek zjutraj.

Budimpešta, 15. aprila. Danes zaprli so nekega Labanya in njegovo ljubico, ker sta sumnjiva umora uradnika Gazdaga. Pri Labanyju našli so mnogo denarja, in vse kaže, da je on morilec.

London, 15. aprila. (Reuterjevo poročilo.) Admiraliteta je sklenila, še štiri ladije kot križarje oborožiti; dve se boste uporabili za avstralsko postajo. Število vojnih ladij, katere so se priredile za vojno, je toliko, da se bodo morala častniška mesta nastaviti z rezervnimi častniki.

Portsmouth, 15. aprila. Naznanilo admiralitete obrača se do vseh pomorskih penzionistov v starosti pod petdesetimi leti, kateri hočejo zopet stopiti v aktivno službo, naj dotično prošnjo takoj vložijo.

Petrograd, 15. aprila. Pomorsko ministerstvo je zaukazalo, naj se nastavi vojna flotila, sestojeca iz čolnov za topove in torpeda, da brani obali Finlandije.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 16. aprila.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.75
„ „ „ srebro	81.20
Zlata renta	105.10
5% avstr. renta	96.15
Delnice národne banke	856.—
Kreditne delnice	283.30
London 10 lir sterling	125.40
20 frankovec	9.91
Cekini c. kr.	5.87
100 drž. mark	61.30

Tuji.

Dné 13. aprila.

Pri Malič: Saulich in Fernau, trg. potov., z Dunaja. — Brüll, trg. potov., iz Prosnice. — Fusek, trg. potov., iz Weisskirchna. — Corur in Rosinger, trgovca, iz Trsta. Karnitschnig, c. kr. sodnijski pristav, s soprogo, iz Maribora.

Pri Slonu: Pfefferkorn, fabrikant, iz Arnaua. — Dr. Linardič, polk. zdravnik; Langer, graščak; Kraus, trg. potov., in Tausig, trgovec, z Dunaja. — Karácsony, voj. duhovnik, iz Gradca. — Mannaser, c. kr. stotnik, iz Gradca. — Lentschek, župnik, iz Starega Trga. — Sever, trgovec, iz Nove Vasi. — Kaiser, nadvrtar, iz Ljubljane. Pri Južnem kolodvoru: Kramar, trgovec, z Dunaja. — Venezian, trgovec, iz Trsta. — Ostrelie, uradnik, iz Čubara. — Bunti, lesotržec, iz Kranja. — Blantin, posestnik, z Kranjskega.

Pri Avstr. carji: Perné, okr. sodnika soproga, z rodbino, iz Bosne. — Kohlnecher, pekinja, z rodbino, iz Goltinga.

Umrli so:

Dné 14. aprila. Josip Wohlmuth, vlakovodja, 44 l., Sv. Petra nasip št. 65, ostrupljena gnojina.

V civilni bolnici:

Dné 12. aprila. Jakob Hafner, gostac, 69 l., nadiha.

Dné 14. aprila. Miha Rape, delavec, 49 l., sušica.

Tržne cene.

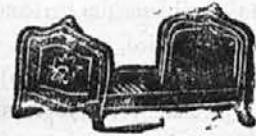
V Ljubljani 15. aprila.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 38 kr., domače 6 gld. 83 kr.; rež 5 gld. 20 kr.; ječmen 5 gld. 20 kr.; oves 3 gld. 57 kr.; ajda 4 gld. 87 kr.; proso 5 gld. 85 kr.; turšica 5 gld. 69 kr.; 100 kilogramov krompirja 3 gld. 3 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 96 kr., salo po 82 kr., špeh po 52 kr., prekajen pa 66 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 60 kr., svinjini 68 kr., drobniško po 38 kr., — Piške po 50 kr., golob 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 87 kr., slame 1 gld. 78 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 40 kr.; mehkih 6 gld. 20 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči) 24 gld., belo 20 gld.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v ram	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
15. aprila	7. zjutraj	733.11	5.1	jvzh. sl.	megla	
	2. pop.	732.23	16.4	zpd. sl.	jasno	0.00
	9. zvečer	732.85	9.0	jzpd. sl.	zv.sv.	

Velikanske izgube, katere so zadele veliko londonko tovarno za železne meblje, Godoridge Brothers and Comp., pri najnovejšem padcu glasgovske banke, so isto tako silno omajale, da je sklenila, tovarno zapreti ter velikansko zalogo, zlasti pri vseh izložbah s zlatimi kolajnami odlikovanih mebljev za četrti del pod tovarniško ceno po polnem razprodati. Prodajam torej pri meni od gori omenjene hiše v zalogi se nahaja-

Postelje so skoro tu narisani slične.

joče čudalepe 400 železne postelje za odraslene (nedosežna krasota za vsako stanovanje in sobo) po bajejiti, ta še nečuvjeni smešni ceni, komad le po 8 gld. (prejšnja cena 30 gld. 50 kr.) Izvršujem tudi posamezna naročila, dokler zadostuje zaloga, v vedno izbornih in brezhibnih izvodih takoj proti vpošiljavi gotovine.

F. Bugányi

zaloga strojev, Dunaj, Landstrasse, Krieglbergasse.

Zlasti spomladi in poleti se železnim posteljam, ker za vse slučaje vedno podajajo varnost zoper mrčese in nesnažnost, dalje nepokončljivo vztrajejo in se mogó lehko skupaj skladati, daje prednost pred lesenimi. (21) 10—5

V založništvu našem izišla na svitlo knjiga:

Saljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral

Anton Brezovnik učitelj.

12 pól v 8*. Mehko vezana stane 60 kr., franko po pošti 65 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg knjigotržnica v Ljubljani.